

Táncművészetünk lapjai

Negyedszer indul útjára a *Táncművészet*, Magyarország egyetlen és egyben legrégebbi táncszakmai folyóirata, amely a műfajt a lehető legszélesebb keretek közt követi nyomon. Zaklatott történetét jól illusztrálja, hogy eddigi negyvenegy évfolyama több mint hat évtized alatt látott napvilágot.

Az 1949–50-ben néhány számmal megjelent *Táncoló Nép* után a *Táncművészet* első száma 1951 szeptemberében került az olvasók kezébe. Felelős szerkesztője az egykor mozdulatművész Ortutay Zsuzsa lett. A korabeli ideológiai elvárásoknak is megfelelni kívánó lap 1956 októberéig minden hónapban megjelent. Tartalmában törekedett a változatosságra, a kritikákon és tudósításokon túl interjúkkal, olykor tudományos igényű közleményekkel kísérte figyelemmel a hazai táncszakma fejlődését.

A lap kiadása 1956 novemberétől szünetelt, újraindulására egészen 1976 szeptemberéig várni kellett. A néptáncutató Maácz László főszerkesztőként nemcsak azzal végzett úttörő munkát, hogy az akkorra már konszolidálódott hazai sajtóéletben helyet szorított az ismét önálló *Táncművészet*nek, hanem azzal is, hogy 1990-ig terjedő vezetői periódusa alatt máig meghatározó jelentőségű tánckritikus és szakíró generációt nevelt ki.

A politikai rendszerváltozás megszüntette az állami kiadói háttérrel, mindez egybeesett Maácz László nyugdíjba vonulásával. A folyóirat kiadását magánalapítvány vette át, a főszerkesztői posztot Kaán Zsuzsa táncművész foglalta el. Az általa szerkesztett első, 1991. márciusi számban felvázolta – nyugati mintákon alapuló – elképzeléseit a lap tematikájának lehető legszélesebb körű értelmezésére, a tudományos igényű szaklap és a bulvárlap szintézisére, szponzorok és hirdetőik bevonási szándékával. A harmadik korszakát kezdő *Táncművészet* anyagi nehézségei ellenére sikeresen dokumentálta a hazai táncélet eseményeit és törekedett a korábban kevés nyilvánosságot kapó műfajok és az amatőr mozgalom eseményeinek bemutatására is. Bár a hazai táncélet legjelentősebb képviselői a lapot mindig biztosították szakmai támogatásukról az ezredforduló után a főszerkesztő lényegében egyedül harcolt a lap gazdasági fennmaradásáért. Többet kellett és lehetett volna segítenünk...

Kaán Zsuzsa 2010-ben elhunyt. Erőfeszítéseinek kései, bár méltó elismeréseként a Magyar Táncművészek Szövetségének Elnöksége 2014. április 29., a Tánc Világnapja alkalmából posztumusz Életműdíjjal tüntette ki őt, táncművészeti és lapszerkesztői tevékenysége elismeréseként.

A *Táncművészet* a 2010/4. számmal ismét álomba szenderült. A lapalapítói és kiadói jogok átvétele után a Noverre Táncművészeti Alapítvány 2013-ban kezdte meg az előkészületeket az újraindításra. Szervezési okokból a folyóirat kiadását végül a Honvéd Együttes vállalta, és arra törekszik, hogy önálló szerkesztőséggel, a hazai táncársulatok, szakmai szervezetek és a kulturális kormányzat partneri támogatásával biztosítsa a nagy múltú lap továbbélését.

Tisztelt olvasónk, Ön most erőfeszítéseink első eredményét, a XLII. évfolyam 1. számát tartja kezében. Fogadja és olvassa szeretettel!

Bolvári-Takács Gábor
lapigazgató